

Tær vatnrættu linjur, merktar 40, 50, 60 og 70 umboða breiddina, har ein mátar vindferðina.

Skákstrikurnar, merktar 10, 15, 25, 40 og 80 umboða vindferðina í sjómílum um tíman. Henda er ferðin á tí sokallaða «Geostrofiska» vindinum, sum er tann vindurin, ið er nakað uppi í atmosferuni, og hevur hesin eina ferð, sum er hálva aðru ferð so stór sum tann á jörðini undir somu umstøðum. Við umrokningum finnur ein, at um tann ferðin, ið funnin verður úr mynd 3, verður bytt við 3, so fæst vindferðin á jörðini í metrum um sekundið.

Um vindferðin skal mætast í Føroyum, so tekur ein passaran og mátar tann hornrætta fráleikan millum tær isobarurnar (2), sum fara framvið Føroyum, báðumegin við, og so við hesum fráleika inn vinsturmeigin í mynd 3. Føroyar liggja á umleið 62 stigum norður, so mátað verður út eftir tí vatnrættu linjuni 60, ella nakað omanfyri, svarandi til 62 stig, og rakar eina av skáklínjunum, t.d. 15, so er vindferðin í Føroyum, $15:3 = 5\text{m/sek.}$

Er fráleikin millum isobarurnar minni, so ein bert kemur út til skáklínjuna 40, tá er vindferðin í Føroyum, $40:3 = 13\text{m/sek. o.s.fr.}$

Avfall

Isobarurnar og brúgvannar (hita- og kuldabrugvannar) vísa, um tað verður avfall.

Meginreglan er, at á einum øki umleið 100-150 fjórðingar frammanfyri hitabrúna og einar 40-50 fjórðingar aftan fyri kuldabrunna er avfall. Um hetta so verður regn, kavi ella heglingur, velst um árstíðina, og hvussu isobarurnar ganga.

Um isobarurnar á vetri ganga langt norðanefir suður yvir á norður breidd, er luftin, ið rekur framvið teimum, kold, og verður tá helst kavi — í hvussu er nærindis kuldabrunni.

Um isobarurnar ganga sunnanefir norður yvir (á norður breidd), er luftin heit og kólnar á vegnum norðuryvir, hetta gevur regn.

Millum brúgvannar kann vera regn, sirm, tám ella kavi. Eisini her velst um árstíðina, og hvussu isobarurnar ganga.

Lágtrýstini her á okkara leiðum hava sin uppuna vesturi í Atlantshavinum, og flytast tey vanliga norður- og eystur yvir. Hvussu tey flytast og hvussu skjótt, velst um vindin í erva, og hvussu hátrýstini liggja á jörðini.

Vindin í erva skulu vit ikki koma inn á her.

Tá eitt lágtrýst mótir einum hátrýsti, sleppur lágtrýstið ikki víðari, uttan so at hátrýstið eisini flytir seg, ella lágtrýstið sleppur rundan um hátrýstið.

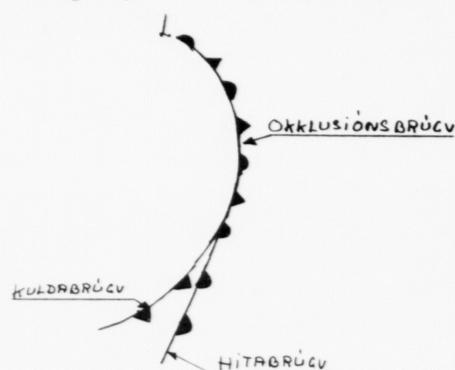
Reglan er tann, at hátrýst stýra lágtrýstum.

Um nú fleiri hátrýst eru, t.d. eitt eystan fyri, á Skandinávsku hálvoynni, eitt sunnanfyri (hátrýstið við Asorurnar) og eitt norðanfyri (kuldahátrýstið í Grønlandi), so kann tað henda, at lágtrýstið verður liggjandi, til eitt ella fleiri av hátrýstunum «fara til smugu», ella lágtrýstið smýgur sær millum tvey.

Hetta, at eitt lágtrýst verður liggjandi, hendir ofta nærindis Føroyum, og verður tá ofta sama veður (oftast illveður) í fleiri dagar.

Eitt lágtrýst vil altíð royna at hopa undan einum hátrýsti. Júst nærri hátrýst og lágtrýst liggja hvørjum øðrum, størri verður trýstmunurin, og harav meiri vindur.

Tá eitt lágtrýst við brúgvum flytir seg eysturyvir, gongur kuldabrugvin oftast skjótari enn hitabrugvin, og fær hon at enda hesa aftur (men fer aldri fram um). Tá hava vit eina «Okklusiónsbrúgv» (mynd 4).

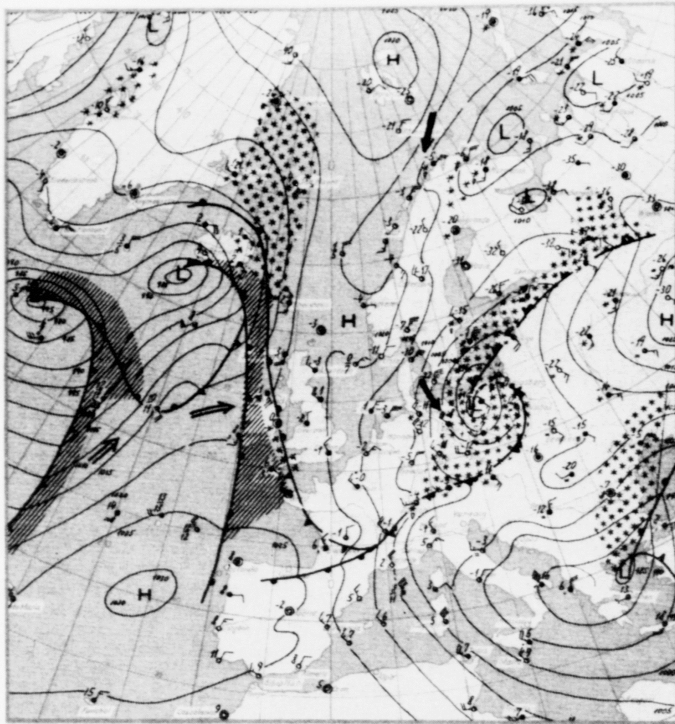
Mynd 4. Okklusiónsbrúgv

Á einum rættliga breiðum øki við «Okklusiónsbrúna» er samregn.

Hvussu skjótt ein kuldabrugv flytir seg, hevur eisini nakað at siga, hvussu veðrið verður við hesa. Gongur kuldabrugvin skjótt, kann ein rokna við toru og grovum regn-ælingi, tá tað er lýtt í veðrinum og hegling-ælingi, tá kalt er, men skjótt «stökkur hann vestur um», og tað klárar í.

Gongur kuldabrugvin seinni, verður regn- ella kavaælingur, alt eftir hitanum í luftini.

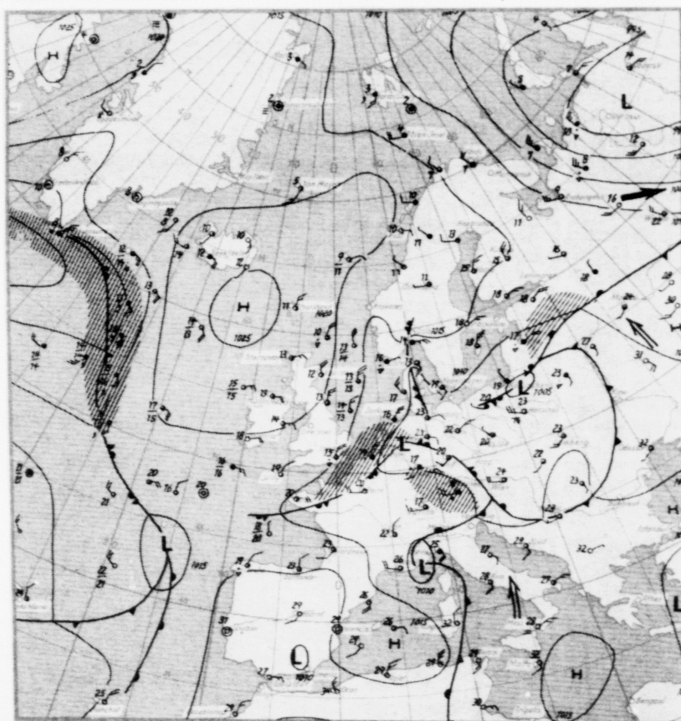
Ein kann á veðurkortinum siggja, um kuldabrugvin gongur skjótt ella seint. Um stökkurin á isobarunum við kuldabrunna er stórur, sum á mynd 1, gongur henda skjótt, og

Mynd 5

skiftir ættin knappliga, tá kuldabrugvin er farin framvið. Hetta er tað, men kalla, «Hann stökkur

Nøkur veðurkort

Mynd 6

Mynd 5. Her eru tvey lágtrýst vesturi í Atlantshavinum og eitt hátrýst við Svalbard. Suður úr hesum gongur ein hátrýstryggur til eitt annað hátrýst millum Føroyar og Noreg. Hesi hátrýstini gera tað, at lágtrýstini vestanfyri ikki sleppa eysturyvir, men flyta seg í landnryðing ella norður-efir.

Skákstrikurnar við brúgvannar vísa økið, har tað regnar. Norður úr tí eystara lágtrýstinum, norður um Jan Mayen kavar tað (stjórurnar vísa hetta).

Í Føroyum er gott veður, men kalt, $+3$ stig.

Í eystur- og miðeuropa kavar eisini (lágtrýst í Eysturtýskland og Polen).

Mynd 6. Hátrýstið vestan fyri Føroyar merkir, at tað er gott veður í Føroyum, men tað regnar (skákstrikurnar við okklusiónsbrúna) á Kappanum og í ein landsynning úr honum.

Annars er veðrið gott yvir alt økið, kortið fevnir yvir.